

Klasse industriidrivende vil blive rejst! Besværlinger og Raab om, at det vil være ødelæggende, er jeg forbedret paa, men det vil ikke være den Slags industriidrivende, som gavne Industrien i dens Helhed.

Jeg skal kun i Tilslutning til, hvad den ærede foregaaende Taler har udtalt om et Par enkelte Punkter, tillade mig at udtale, at der i Loven om Stempling af ædle Metallier af 5te April 1888 ganske vist er et Par Paragraffer — jeg tror, det er §§ 5 og 6 — som formentlig ville komme noget i Strid med denne Lov. Jeg vil blot tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed derpaa. Det er i ethvert Tilfælde af mindre Betydning og vil let kunne rettes. — Dernæst er der et andet Punkt; det ærede Ting ved jo, at der rundt om i Landet er rejst en Bevægelse mod disse kunstige Auktioner, som laves med Haandværks- og Industrigenstande, og at der er store Firmaer, som ubelukkende lave saadanne Haandværks- og Industrigenstande til disse Auktioner. I disse Auktioner ligger der en stor Fare. De ødelægge Konkurrencen for den legitime Produktion, og Køberne faa ofte meget daarligere Varer i den Tro, at det er fra Dødsboer, eller at Varerne sælges paa Grund af Bortrejse, eller at det er af anden Grund, at en saadan Auktion finder Sted. Jeg vil derfor anse det for heldigt og gavnligt, at der her i dette Lovforslag ogsaa kom til at staa, at ny Industrigenstande, som bortsælges ved Auktion, udtrykkelig skulde have Betegnelse af, hvor de ere producerede eller i hvert Tilfælde af, hvem der er Sælger. Jeg vil ogsaa nævne, at selv med Hensyn til brugte Sager, som hortauktioneres, kan det ofte have stor Betydning, om de have Betegnelse af, hvem der er deres Sælger, idet det ofte er Tilfældet, at de f. Eks. sælges fra Dødsboer, hvor der har hersket smitsomme Sygdomme, og naar der ikke i Forvejen paabehedes Desinfektion, er der ad den Vej ofte udbredt Sygdomme, idet der er købt brugte Sengklæder og brugte Møbler. Det burde derfor betegnes, hvem der var Sælger af disse Genstande, saa at Køberen kunde forvise sig om, fra hvem det var, og det vilde have stor Betydning.

Saa er der kun § 5, sidste Stykke, som den ærede sidste Taler omtalte; den bestemmer Tiden for Lovens Strafitræden og fastsætter en Frist af to Maaneder. Jeg tror, at denne Frist er alt for kort; ligesom der i Loven om Stempling af Arbejere af Guld og Sølv sættes en meget længere Frist, tror jeg, at en Tid af 2 Aar ikke vil være for lang. Der gives, som sagt, store Lagere alle-

rede nu, man ved jo, at der er en Mængde Forhandlere, der have f. Eks. et stort Lager af Hatte og Paraplyer o. s. v., hvilke Varer ere stemplede med deres Firma. Disse Varer ville ikke kunne blive realiserede i den korte Tid, og de vedkommende ville ifalde Straf eller i alt Fald store Udgifter. Alt dette vil jo imidlertid kunne rettes. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget og bede enhver Ven af dansk Haandværk og Industri at gøre sit til, at dette Lovforslag kan blive til Lov, det har sin store Betydning.

Indenrigsministeren (Fugerslev): Lovforslaget er modtaget her med saa megen Velvilje, at jeg ikke kan have Grund til at gøre ret mange Bemærkninger. Jeg vil kun fremhæve, at Lovforslagets Djemed er jo, som § 1 viser, at forbyde og straffe den, der paa sine Varer anbringer Betegnelse, der indeholder en urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelsessted o. s. v. og, som § 3 viser, at straffe den, som anbringer urigtige Betegnelser af den der omhandlede Art. Det er, om man vil, at forbyde noget, som vedkommende i og for sig ikke er berettiget til i den her omhandlede Retning, med Hensyn til Stedsbetegnelse, Opgivelse af Stof o. s. v. Jeg gør denne Bemærkning, fordi den ærede sidste Taler syntes at ville have Lovforslaget ubvidet faaledes, at det ogsaa skulde gaa ud paa at give positivt Raab om, at en Ting skal betegnes saa eller saa. Jeg erindrer, at det ærede Medlem sagde, at naar en ældre Ting sælges, maa den ikke betegnes som ny, men saa skulde den positivt betegnes som gammel; men det gaar ud over dette Lovforslags Djemed; jeg tror desuagtet, at Lovforslaget kan have Betydning i den Retning, det ærede Medlem mente. Med Hensyn til de fremdragne Enkeltheder er der ikke fremkommet noget Punkt, uden at man jo nok kan enes derom. Grunden til, at man er fremkommet med dette Lovforslag, er den, at mange af de Tilfælde, som omhandles her, grænse op til Bedrageribegrebet, uden at man vil kunne straffe for Bedrageri; thi Straf derfor forudsætter, at nogen er forurettet ved Tingens Afhændelse. Mange Tilfælde, særlig i § 3, grænse til, hvad der forbydes i Varemærkeloven; men Paatale finder derefter kun Sted, naar den, der er frænklet ved det stete Indgreb i hans private Ret, begæver det. Rettsfølgningen er for denne Lovs Vedkommende derimod offentlig. Om det vil lykkes, som den ærede første Taler omtalte, at føre en skarp Kontrol med dem, som gøre Overgreb, og som forbyde